

L'OPINIÓ

Any V - Número 419 • BARCELONA • Dijous, 6 d'octubre de 1932

«La Veu de Catalunya» diu que la desfeta de l'Esquerra és evident, i el senyor Ventosa diu que la victòria de l'Esquerra és descomptada.

Estem anguniosos de saber quin tercer parer deu tenir el senyor Cambó.

AHIR ES POSSESSIONAREN OFICIALMENT DEL CARREC ELS NOUS CONSELLERS DE LA GENERALITAT

Foren presos diversos acords encaminats a regular l'adaptació i traspàs de serveis, d'acord amb les disposicions transitòries de l'Estatut de Catalunya

També fou acordat redactar el Decret que, d'acord amb el Govern de la República, fixi la data de les eleccions

EL PES DE TRENTA ANYS

Es evident que els trenta anys d'actuació de la Lliga Regionalista han de pesar en el pensament del poble català ara quan s'hagi de decidir a votar, en les eleccions, per a la constitució del Parlament de Catalunya. El senyor Ventosa i Calvell ho deia en unes declaracions a La Epoca, sense gaire esperança, però, que aquest pes arribi a decantar cap balança.

Hem de confessar que nosaltres també esperem que els trenta anys d'actuació de la Lliga Regionalista pesin, per a decidir el poble de Catalunya a residenciar aquells que si en trenta anys no feren res de bo, ara que d'altres en un any han fet més feina que no pas ells en trenta, voldrien que tornés l'estat de coses d'abans per a poder desfer el que ha estat fet i acampar novament a Catalunya com s'acampa en terra conquistada.

La Lliga, en trenta anys, ha fet simplement això: acampar a Catalunya. El seu acampament no tenia pas per objecte afavorir Catalunya. Tenia per objecte impedir que hi acampés ningú més, per a poder, mentrestant, posar Catalunya al servei del rei. El senyor Cambó, que es troba a Bergam demanant que per l'amor de Déu algú li doni una idea per a un article que li permeti fer un pinyol i poder tornar a Catalunya amb probabilitats que sigui preseriosament, volia demostrar que l'Estatut de Catalunya el devem als generals Sanjurjo i Barrera, i com que no féu fortuna, ara ha dit que el devem als poetes, escriptors, artistes, i a tots els homes que un dia o altre, en una activitat o altra, han fet parlar de Catalunya. Al darrera d'aquests, i a remolc de llur prestigi, hi posa la Lliga Regionalista. No. La Lliga, posats a passar comptes, evidentment ha retardat el reconeixement de l'autonomia de Catalunya com ha retardat l'adveniment de la República. Tota la labor realitzada per la Lliga en aquest sentit, pesarà molt, segurament, en l'ànim dels catalans ara quan hagin de decidir-se.

Una Catalunya en mans de la Lliga seria un retrocés, seria una traïció a la República. Si el 10 d'agost de 1932 ha estat dintre de la República el cop més fort que els monàrquics, que encara eren tolerats a la convivència general, han rebut des del 14 d'abril de 1931, la victòria de la Lliga a Catalunya, seria la primera victòria que els monàrquics escombrats pel poble aquell 14 d'abril obtindrien.

Algú ha censurat que el President de la Generalitat de Catalunya digués en la sessió de clausura del Segon Congrés Nacional d'Esquerra Republicana, que si a Catalunya guanyaven les dretes, ell no acceptaria la Presidència del Govern de la Generalitat que li pogués ésser ratificada. Això ha fet dir als ignorants: Quin home! Quin mal català! Prefereix ésser home de partit a President de la Generalitat de Catalunya.

No. La ignorància dels que diuen això és evident. Francesc Macià no creu que una política de dretes pugui ésser útil a Catalunya, i com que no la creu útil, ans la creu perjudicial, és natural que donat el cas que les dretes guanyessin, no volgués acceptar de compartir la responsabilitat d'un Govern, que seria encaminat per unes tendències en les quals no creu.

Un règim de dretes seria per part de Catalunya una traïció a la República i seria un dany a Catalunya mateixa. El règim de dretes és el que esperen, tant com les dretes mateixes, els anarquistes per a recobrar la força que han perdut. A ells no els interessa ni el Govern, perquè no sabrien com posar-s'hi, ni un règim liberal que vagi arrencant a la concepció encara endarrerida del país, aquelles lleis socials que estableixin una igualtat de categoria entre tots els ciutadans i una proporcionalitat entre el guany i el cost de la vida fins assolir que no hi hagi l'exploitació de l'home per l'home. Interessa als anarquistes que hi hagi unes dretes que no vulguin comprendre res, que si cal apelin a la llei de "fugas", que tinguin l'obrer com un paria, i que el facin morir de fam. Això és el que interessa a l'anarquisme per a tenir paròquia. I això només els ho poden proporcionar les dretes.

En l'ànim del poble de Catalunya pesarà efectivament, com diu el senyor Ventosa i Calvell, el que la Lliga Regionalista ha fet en trenta anys d'actuació. Hi pesarà per a decidir el poble a no permetre que es repeteixi el cas. Catalunya té molta feina a fer, i no té gaire temps per perdre.

¿SERA CONSTRUÏT UN EDIFICI NOU PER AL PARLAMENT?

Madrid, 5. — A una de les seccions del Congrés, s'ha reunit aquest matí, la Comissió de Govern interior.

S'ha canviat impressions sobre la necessitat de construir un nou palau de Corts i a l'efecte s'ha estudiat la possibilitat de destinar a aquest objecte els terrenys de la caserna de la Munyanya, els de la Casa de la Moneda o bé l'antic tancat del Ministeri de Marina.

Es consultarà a l'arquitecte sobre quin d'aquests terrenys reuneix millors condicions i després es convocarà un concurs a fi d'escollir el projecte que més convingui.

L'IMPOST SOBRE LA RENDA ELS SENYORS MILIONARIS S'INQUIETEN

Madrid, 5. — Alguns elements directius de la Borsa s'han apropiat al ministre de Finances per a exposar-li l'estat d'inquietud reflectit ja al Mercat de Valors, davant l'anunci d'un impost sobre la renda.

El senyor Carner digué que l'anunciat impost sobre la renda de moment no mereixia aquesta inquietud, puix que l'aplicació de l'impost començarà amb les fortunes de dos milions de pessetes, és a dir, en les rendes de cent mil pessetes, com a mínim, i encara en aquestes el percentatge de percepció serà còmodament suportable, no mereixent, per tant, l'afudida inquietud borsista.

EL CONSELL

Ahir, a dos quarts de sis de la tarda, al despatx del conseller de Cultura, es reüní, sota la presidència del senyor Francesc Macià, el nou Govern de la Generalitat, el qual es possessionà oficialment del càrrec.

Aquesta primera reunió havia desvetllat una extraordinària expectació. S'assegurava que el conseller d'Economia, senyor Serra Moret, faria efectiva la dimissió del seu càrrec que havia plantejat, obeint a un acord del Comitè Executiu de la U. S. de C. Hom havia assegurat, per altra banda, que el nou conseller de Treball, senyor Casals, també presentaria la seva dimissió, entre altres raons, perquè hi havia qui creia que era incompatible ocupar un Departament al Govern i ensems la presidència d'una entitat tan important com és el Centre de Dependents del Comerç i de la Indústria.

Tal com hem dit, a dos quarts de sis, quedaren reunits els consellers, excepte el d'Hisenda, senyor Pi i Sunyer—el qual no prendrà possessió del càrrec fins passat el dia 11, que té convocada una reunió a propòsit del conflicte suer que afecta Girona—, i els comissaris de Girona i Tarragona, senyors Irla i Pinyana, respectivament.

Al cap de mitja hora d'estar reunits, sortí el senyor Serra Moret. Com és natural, els periodistes l'interrogaren. Ell es limità a dir que

EL QUI BESA EL FUET

Les diverses declaracions que han saltat de Roma a Mèxic i de Mèxic a Roma, entre el President mexicà i el Pare o Papa de la Secta Romana, han assabentat ja els lectors de L'OPINIÓ de les darreres activitats pastorals d'aquest pontífex. Els governants de Mèxic s'han sentit molestats per una enciclica impertinent, i quan han fet la resposta adequada, del Vaticà contesten que no s'ho han mirat bé, que s'ho tornin a llegir i veuran que tot és dit amb una suavitat entenedora.

Es ben cert que la unció, o la untositat, és una característica dels documents papals; però això no vol dir que es destinin sempre a amorosir, perquè llur qualitat usual de pomada no desment pas llur qualitat eventual de metzina. La veritat és que la forma vaticana en les agressions i en les arronçades no dissimula pas el cas vulgar del qui es drega contra els que creu febles i besa el fuet dels que li mostren que són forts. La vil exhibició s'ha vist davant França, davant el Feixisme, i ara hom la torna a veure davant l'actitud enèrgica del poble mexicà.

El gran sacerdot de la superstició romana no fa distincions entre els fuets: tant li és el de Mussolini com el de Rodríguez. Mentre tinguin condicions per a la producció de verdancs, Pius els farà els seus acataments a corre-cuita. La qual cosa no estaria gens bé per al representant de Déu; però ja pot anar bé prou per al representant de Jehová.

A. B.

haviem pres possessió del càrrec: tots els consellers.

—Tots?—insinuà un company.

—Absolutament tots. En podeu estar tranquils.

—Es que s'havia parlat de dues dimissions.

—Home, si tant dieu, potser ens hi obligareu i tot—concloué somrient afectuosament.

Després manifestà que anava a reunir-se amb els rabassaires, els quals, com diem en altre lloc, ja el visitaren ahir al matí.

A tres quarts de vuit sortí del despatx el senyor President, el qual manifestà que anava a recollir la seva filla, senyoreta Maria, i amb ella marxaria, en automòbil, cap a La Garriga, per a reposar unes hores. Respecte el Consell, manifestà que el senyor Terradelles donaria, en acabar, una nota a la Premsa.

El Consell continuà reunit encara fins a un quart de nou. Els Consellers es negaren a fer declaracions de cap mena.

Reunits al despatx del Conseller de Governació, el senyor Terradelles lleu els següents acords:

NOTA OFICIOSA DEL CONSELL

Possessionats els nous Consellers, el govern de la Generalitat ha pres els següents acords:

Primer: Facultar a la Corporació fins ara anomenada Col·legi Notarial de Barcelona que, d'ara endavant, ostenti el nom de Col·legi Notarial de Catalunya, que ostentava abans de dictar-se el decret de Nova Planta, d'acord amb la proposta formulada pel degà, senyor Antoni Par Tusquets.

Segon: Nomenar els Consellers de Justícia, Assistència Social i Obres Públiques, per estudiar i proposar al Consell tot allò que pugui referir-se a la Comissió d'adaptació i traspàs de serveis, d'acord amb les disposicions transitòries de l'Estatut de Catalunya.

Tercer: Escollir i habilitar ràpidament els llocs on han d'ésser emplaçats els diversos departaments i en especial el que fa referència al Parlament de Catalunya.

Quart: Redactar el decret que d'acord amb el Govern de la República fixi la data de les eleccions.

Cinquè: D'ara endavant el departament de Foment es denominarà d'Obres Públiques.

Sisè: Aprovat el text català de l'Estatut de Catalunya, el qual ha estat intervingut per l'Institut d'Estudis Catalans, i fer-ne una edició especial, reservant-se els drets de la mateixa durant tres mesos.

El President ha signat un decret atribuït a la Presidència tot el que fa referència al Cos de Mossos d'Esquadra.

UNES MANIFESTACIONS

Els senyors Terradelles i Comes conversaren breu estona amb els periodistes, i manifestaren que cada dilluns se celebraria un Consell ordinari, sense perjudici de celebrar-se'n d'altres amb caràcter extraordinari cada vegada que les circumstàncies ho aconsellin.

El senyor Comes, a preguntes d'un repòrter, manifestà que ahir, a la sessió municipal, presentaria la seva dimissió del càrrec de tinent d'alcalde, per tal de poder atendre d'ara endavant, com cal, els seus assumptes al Departament de Jus-

tícia del Govern de la Generalitat. Respecte les properes eleccions a diputats de la Generalitat, afirmà que encara no es podia fixar data, mentre no es possessin en contacte, per a aquest punt, el Govern de la República i el de la Generalitat.

Seguidament, amb la seva peculiar efusió, s'acomiadaren dels repòrters.

SI NO ELS TRACTESSIN AMB TANTS MIRAMENTS, NO TINDRIEN TANTES AGALLES

Sevilla, 5. — Al pavelló de Marina on es troben els encartats militars, avui hi han ocorregut alguns fets desagradables.

Arribaren a l'esmentat pavelló el jutge especial, senyor Astola, amb l'alcalde i uns quants regidors.

La diligència que es proposaven realitzar consistia a veure si l'alcalde i els regidors reconeixien, d'entre un grup d'oficials detinguts, un que el mes d'agost estigué a la Sala Capitalar de l'Ajuntament per tal de detenir l'alcalde, d'ordre del general Sanjurjo.

La presència del jutge i de l'alcalde fou acollida amb manifestacions poc respectuoses, pronunciant-se conceptes enutjosos per al senyor Labandera i per als regidors que l'acompanyaven.

De l'incident se n'ha donat compte al general de la divisió.

EL SUMARI PELS FETS DEL 10 D'AGOST

Madrid, 5.—El jutge delegat de la Sala Sisena, senyor Iglesias Portal, encarregat d'instruir el sumari pels successos ocorreguts a Madrid la matinada del 10 d'agost, finalitza ja els seus treballs.

Segons tenim entès, l'acabament del sumari, que consta de nou peces, està pendent d'unes declaracions demanades per exhort a Granada, i d'altres demanades a la província de Bilbao.

També serà necessari que els metges donin d'alta els que resultaren ferits durant els esmentats successos, perquè les peces sumariales puguin ésser lliurades a la sala de justícia militar.

Sembla que la sala ha acordat les mesures necessàries, entre altres, treure còpia del sumari, perquè aquest sigui examinat pels defensors en termini breu, i sembla indubtable que el judici oral corresponent tindrà lloc el mes que ve.

FUNCIONARIS DE POLICIA INDESITJABLES

Sevilla, 5. — Ha arribat el cap superior de policia, senyor Aragonés, conferenciant extensament amb el governador civil.

Sembla que el viatge obeeix al desig d'examinar directament els expedients relatius a l'actuació d'uns 20 funcionaris de vigilància, per als quals s'ha proposat la suspensió de càrrec i sou.